

Fredag 27 mars

Lundagruppen spelar de sista föreställningarna av Becketts Slutspel i gamla elverket på lördag och söndag. Det bör man gå och titta på, både för Becketts, Lundagruppens och elverkets skull.

Elverket är som bekant försålt av kommunen till fastighetsägaren Thomas Löfgren, en av hajarerna i Lund. Det står skrivet i stjärnorna om det någonsin kommer att spelas teater igen i den fantasieggande lokalen.

Försäljningen är f.ö överklagad av en annan av spekulanterna. Lundagruppen hade hoppats på ett överklagande från vänsterpartiet. Men det fanns inga formella skäl att åberopa, förklarar v:s Roland Andersson.

Nu lär det tydligen ändå finnas chans för Lundagruppen att stanna i Lund över hösten och på elverket. Löfgren lär gå att prata med, enligt vad som glunkas till VB. Vi ber att få förmedla tipset.

Lundagruppen består av en grupp kompetent teaterfolk med Skånska Teaterns konstnärlige ledare Staffan Beckman i spetsen, som valt Lund att spela teater i.

Föreställning på lörd kl 19.30 och på söndag 28/3 kl 18 och 21.

Helsingborgssymfonikerna gästspelar på torsdag 2/4 med bl.a Prokofjev. Det blir säkert bra. Och boka nästa fredag 3/4 eller lördag 4/4, då de gamla bekantingarna från vpk:s höstfester Kesselowski & Fiske framför "The Sinking of the Titanic" på stadsteatern.

Lundaanknutna **Cecilia Torudds** pjäs om klimakteriet "Kunde prästänkan så kan väl du..." går lundabornas näsa förbi, såvida de inte tar sig för att åka ut i landskapet. Kulturnämndens pengar för teater har gått till andra pjäser, som t ex den polska "Den åttonde dagen" som nyligen framfördes i Lund.

Till service för VB:s läsare återger vi Prästänkans turnéschema: 21/4 Ystad, 22/4 Svedala, 23/4 Vellinge, 24/4 Olofström, 25/4 Kävlinge, 28/4, 29/4 (båda utsålda), 30/4, 1 maj, 2/5 Victoria i Malmö. Den som vill se pjäsen därefter får i bästa fall ge sig till Stockholm i höst.

Det är rusning efter biljetter kan vi upplysa.

Val ja, men frihet?

I ett av TV-kanalernas många kompottprogram såg jag för en tid sedan en intervju med vår statsminister, vilken som vanligt talade om valfrihet.

Plötsligt insåg jag, varför moderaterna värnar så intensivt om "valfrihet". De står sällan inför situationer där de behöver välja, och välja bort. Det enda val de står inför är när de skall förverkliga sina beslut, nu, sedan eller nästa år. Undra på att Carl Bildt kämpar för att de ska få välja skola, läkare m.m. Här kommer ett exempel på en människa som fått förmånen att göra många val.

Varken medalj eller pension

De som tvingas välja upplever knappast valfriheten som lycka. Det är de som lever under knappa omständigheter och många gånger dagligen får utnyttjasin "valfrihet". När Greta blev pensionär fick hon ingen stor pension från sin tjänst i Lunds kommun och inte heller från sin tjänst i Staffanstorps kommun. Timtjänst ger inga ATP-poäng och Greta har haft svårt att få heltidstjänst och var endast en kort period fast anställd.

Vid tre års ålder fick Greta mässlingen med påföljande hjärnhinneinflammation och en bestående hörselskada. Dettahar begränsat Gretas möjligheter i livet trots att hon är en begåvad och mycket kreativ kvinna.

Sex hundra att leva av

Hennes styvfar bjöd ut henne som femtonårig på arbetsmarknaden med orden "Ni behöver inte betala fullt pris för hon hör lite illa."

Hela sitt vuxna liv har Greta dock på heltid arbetat med vård, omsorg, kök och städning.

Nu när Greta blivit pensionär ville hon flytta. Flytta från den ständigt krävande styvfadern och flytta från ungdomarna i grannskapet med sina rakade huvuden

och Hitlerhälsningar, som skrämde henne. Därför blev hon glad när hon erbjöds lägenhet i ett nybyggt bostadsområde. Tvätt-diskmaskin i lägenheten var förstås onödigt lyx tyckte hon bestämde sig i alla fall för att flytta.

Glädjen varade ända till hon besökte FK och fick veta att pensionen var så liten att det trots bostadsbidrag inte skulle bli mer än 600:- kvar i månaden att leva av. För vad skall jag köpa kläder undrade Greta. Du ser ju så fin ut, Greta sa assistenten, för Greta värder sina kläder och kappan den är sju år.

Nu blev det dags för Greta att använda sitt valprivilegium. Om hon flyttar till det nya bostadsområdet kan hon få socialbidrag. Kruxet är att Greta inte vill ha socialbidrag. Jag har jobbat hela livet, säger Greta, inte ska jag behöva leva på socialbidrag. En gång, när jag var gift med en alkoholist, gick jag till socialbyrån och bad om hjälp till examenskläder, säger Greta. Hon blev nekad och nu vill hon inte gå till socialen en gång till och bli förödmjukad.

Så Greta valde bort den nya bostaden och socialbidraget. Hon ville något mer med sitt pensionärliv än att bara bo. Nu började emellertid Gretas tänder lossna hon fick svårigheter med talet. Eftersom hon ville kunna tala väl och le vackert valde hon att beställa hon tid hos tandläkaren, magasinerade sitt bohag hos sina tre barn och flytta till yngste sonen och ta hand om barnbarnet medan föräldrarna arbetar.

Genom sitt val, att som nybliven pensionär bli inneboende och barnflicka hoppas Greta att förutom nya tänder också kunna förverkliga sin dröm om en utlandsresa.

A-S L



EG och freden

Främjar EG en fredlig utveckling i Europa?

Tisdag 7 april kl 19.00 i stadsbibliotekets hörsal, Bredgatan 3. Fri entré. Seminarium med inledning av fredsforskaren Jan Øberg från Transnationella stiftelsen för Freds- och Framtidsforskning (TFF).

De centrala punkterna i Jan Øbergs föredrag kommer att vara: * Europeiska Unionen i ett konfliktlösningssperspektiv, speciellt med hänsyn till Jugoslavien, Östeuropa och f.d. Sovjet.

Tunga institutioner i dagens Europa som NATO och Västeuropeiska Unionen har skapats för det kalla kriget, men nu skulle det behövas nya institutioner – det är inte mer militär makt som krävs utan kunskap och lösning av konflikter.

* Civila och kulturella aspekter; enhet eller mångfald?

* Sveriges tänkbara roll i dessa sammanhang.

Jan Øberg brukar kunna bjuda både kunniga och spetsiga utläggningar.

Arrangerande Lundaorganisationer: yrkesgrupper mot Kärnvapen, Svenska Freds, Internat. kvinnoförb. för Fred och Frihet, ABF



Varför inte EG?

Onsdag 8 april kl 19.00 hålls stort möte med nybildade föreningen Nej till EG i Lund. Mötet hålls på Fakiren, Bredgatan 5 inne på gården, och inleds av Britta Lingärde, sammankallande i den interimsstyrelse som förberett dagens möte. Styrelsen rapporterar efter sitt månadslånga arbete och val av permanent styrelse företas. Den mest intressanta punkten förväntas bli diskussionen om föreningens närmaste uppgifter. Motståndet mot EG ökar i landet. I Danmark är enligt opinionsundersökningarna en majoritet emot inträde i den Västeuropeiska försvarsunionen. Vad händer i Sverige om danskarna säger nej? Tiden är alltså mogen för att också i Lund på allvar ta upp förberedelsearbetet inför den kommande folkomröstningen.

Till mötet är såväl gamla som blivande medlemmar och intresserad allmänhet välkommen.

På grund av ett

tekniskt missöde av den Mänskliga faktorn på vår redaktion kom förra

veckans ledarspalt att innehålla inte mindre än två vinjetter vilket föranlett kommentarer från såväl styrelsen för vänsterpartiet i Lund som från Lars-Arne Norborg (se dennes insändare). Vi beklagar det skedda.

Olsson med SKÄGGET

Visste ni att studiecirkeln är en pedagogisk uppfinning av en lundabo? Eller att självbildningens filosofiske upphovsman kom från Lund? Eller att ABF i huvudsak bildades för att man skulle kunna få statsbidrag till arbetarrörelsens studiecirkelbibliotek?

Folkhögskolläraren och idéhistorikern Berndt Gustavsson har i sin nya bok *Bildningens väg. Tre bildningsideal i svensk arbetarrörelse 1880-1930* kartlagt framväxten av de tre bildningsideal, som tidigt fick inflytande över arbetarrörelsens bildningsideologi.

Folkhögskolor och filosofi
Medborgarbildningsideale formulerades av bl a Richard Sandler och resulterade i framväxten av folkhögskolorna. Självbildningsidealet var ideologiskt knutet till ideér hos Hans Larsson och Ellen Key och praktikern Oscar Olsson. Nyhumanismens personlighetsbildande ideal härstammade från bl a Arthur Engberg.

Att filosofiprofessorn och lundabon Hans Larsson intresserade sig för folkbildning tog sig bl a uttryck i att han själv i sex år var lärare vid Grimslövs folkhögskola. Han formulerade sina bildningsidéer i *Om bildning och självstudier* (1908). Det särskiljande för Larsson är att han ser kunskap inte som ett passivt inhämtande, utan som en aktiv process.

Man kan utgå från att Hans Larssons bildningssyn influerade Oscar Olsson, mest känd som "Olsson med skägget". Han föddes i Helsingborg 1877 av fattiga föräldrar. Han lyckades dock med stöd hemifrån ta studenten och blev fil.kand. i Lund 1899. I Lund var han med både i nykterhetslogen och i det radikala DYG (en annan känd medlem var Bengt Lidforss). Olsson gjorde emellertid karriär och han satt i riksdagens första kammare 1913 - 1943. Där var han drivande i den partiövergripande folkbildningsfalang, som drev de reformer, vilka så småningom ledde till enhetsskolan. Olsson var definitivt en av våra folkbildningspionjärer.

Nykter förebild

Nå, men studiecirkeln då? Olsson har själv beskrivit tillkomsten av den som "utkristalliseringen av en lång process under ytan". Grundläggande var att

detta sätt att studera formades i de demokratiskt inriktade folkrörelserna, främst arbetarrörelsen och nykterhetsrörelsen. En förebild fanns i nykterhetslogerna, vars möten ofta var upplagda i samtalsform. En annan förebild var traditionen från bildningsarbetet i arbetarinstitutionen. Och slutligen kom någon på tanken att boken borde finnas i anslutning till självstudierna. (Både nykterhetsrörelsen och arbetarrörelsen startade tidigt egna bibliotek som alternativ till de i regel i kyrkans regi drivna sockenbiblioteken.)

Medlemmarna i Olssons studiekurs i IOGT i Lund hade bedrivit sin verksamhet 1899 - 1902 enligt dessa tankar. Med framgång och uppskattning, tydligen, eftersom Olsson på basis av denna erfarenhet i IOGT motionerade om nya riktlinjer för studiearbetet. En cirkel skulle bygga på en fast grupp om fem till trettio deltagare och inte kunna upplösas om minst fem medlemmar ville fortsätta. Kassan skulle endast få användas till hyra, bokinköp och arvode år inbjudna lärare. De inköpta böckerna skulle cirkulera mellan medlemmarna. Läsnings och diskussion var arbetsformen. Det låter självklart för oss, men det blev revolutionerande.



Vildvuxen flora

Studiecirkel och studiecirkelbibliotek enligt lundamodell växte snabbt upp som svampar ur jorden. 1912 gavs för första gången möjlighet till statsbidrag för folkbibliotek - också för studiecirkelbibliotek. För att röja upp litet i den vildvuxna floran stipulerades då att endast studiecirkel, som var anslutna till en riksorganisation, kunde få bidrag till sina bibliotek. Då bildades ABF.

IOGTs första studiecirkelbibliotek finns idag i ett tidstypiskt gammalt bokskåp från tiden i studiecirkelrum 1 på stadsbiblioteket. På väggen bredvid hänger ett foto av Oscar Olsson "med skägget".

Betraktelse från landet

Jag bor i Sveriges näst minsta kommun, Burlöv, men kommunen har "storstadskaraktär". Det vet jag bestämt eftersom företrädare för samtliga partier i fullmäktige har sagt att det är så.

Sen tidernas början

Socialdemokratin har haft oavbruten majoritet, först i Arlövs och efter kommunsammanslagningen i Burlöv, sedan tidernas begynnelse. Det blev ändring vid valet 1988. Då fick sossarna 20 mandat av fullmäktiges 41. Enligt strutsfilosofin fortsatte de att regera som om inget hänt. Vänsterpartiet, med sina två mandat, gick samman med miljöpartiet (tre mandat) och fick representanter i samtliga nämnder.

Kraftgången för socialdemokratin fortsatte i valet 1991. Med 18 mandat insåg man att det var dags att förhandla. Dörren hölls öppen mot alla utom ny demokrati och moderaterna. Turerna var många. Slutet blev att tillsammans med v och mp gick samman i teknisk valsamverkan. Tillsammans hade man 21 mandat, dvs. majoritet. Platser fördelades och riktlinjer för en politisk plattform drogs upp.

Okänd svikare

Första prövningen för den nya majoriteten kom när fullmäktige skulle välja presidium och nämndemän.

Någon svek i den slutna omröstningen. En moderat blev vald till ordförande i fullmäktige. Mannen ifråga är sjökapten och var i annan hamn. Det visade sig senare att han inte ens var tillfrågad. Så kan det gå.

Vem svek? Först riktades alla blickar mot en miljöpartist som i det längsta hade förordat ett samgående med de borgerliga partierna. Enligt obekräftade rykten var det i stället en missnöjd socialdemokrat som inte gillade uppgörelsen med framför allt ett opålitligt vänsterparti.

Hur som, vid nästa fullmäktigemöte gick det som det var tänkt och trepartikoalitionen fick majoritet i samtliga nämnder. Det kan dock nämnas att centerpartiet i smyg hade gjort upp med ny demokrati och såg därmed till att bägge partierna fick representation i samtliga nämnder. Detta innebär i sin tur att f.d. skånepartisten, numera nydemokraten Göran Jensen fick en ordinarie plats i socialnämnden.

Budgetkompromiss

Frid och fröjd? Långt därifrån. Det skulle senare visa sig att detta bara var början.

Den politiska plattformen som skulle visa att koalitionen inte var en nödlösning utan kunde leda till ett nytänkande i Burlövspolitiken, hann aldrig träda i kraft före årsskiftet. En budget för 1992 pockade på, och i hast kompromissade sig de tre "regeringspartierna" fram till

en budget. I förhandlingarna fördes då fram ett krav från miljöpartisten Don Stanfield om en insynsplats i kommunstyrelsens arbetsutskott. Kravet stöddes av v och de då närvarande socialdemokraterna.

Socialdemokratin visade sig vara en tungrodd koloss. Något besked om plattform eller insynsplats gick det inte att få förrän långt senare. Beskedet blev ja till plattform men nej till insynsplats.

Från mp till m

Don Stanfield kände sig sviken och ville markera. Först genom att röststrejka i fullmäktige, oavsett ärende, senare genom att lämna partiet och gå över till moderaterna. Hans partikamrat i fullmäktige, Svea Linné, ville helst gå med i socialdemokraterna, men eftersom det partiet har en 70-årsgräns för att sitta i fullmäktige valde även hon moderaterna.



Nuläget är alltså att kommunstyrelsen har en majoritet och fullmäktige en annan. Nuläget är troligen också att förtroendet för politikerna i Burlöv har nått ett bottenläge hos människorna.

Hur gick det med plattformen? Formellt gäller den, men det saknas en majoritet för förverkligandet.

Accepterades de två miljöpartisterna med åtföljande fullmäktigemandat av moderaterna? Klart ja. Till en början med glädje. Efterhand som många har reagerat lite mer dämpat. Det kvarstår dock att de är m-medlemmar och sitter kvar i fullmäktige. Motivet för att acceptera deras medlemskap var bl.a. att "skydda individens fria val" och att "gränsen för att acceptera partiskiften bland fullmäktigemedlemmar går just vid två personer". Absolut inte fler, enligt vad mordföranden Nils-Göran Göransson yttrade i en fullmäktigedebatt.

Motorvägstätast

Så här går det till i Burlövspolitiken. Har ni vägarna förbi, och det är det många som har genom Sveriges motorvägstätaste kommun, så titta gärna in och få det senaste.

Hälsar och skriver en vågmästarledamot av en numera försvagad kommunstyrelse

Per Dahlbeck

Ny EG-vän som skånsk v-ordförande

Är Anton Flink verkligen med i vänsterpartiet igen? Jag minns årskonferensen 1977 när han och Leif Sundevåg skulle ge mej stryk inne på herrtoaletten.

Lars Bengtsson, ombud från Lund, lät bekymrad. Ja, det var en hel del som gick igen när vänsterpartiet i Skåne hade sin årskonferens nu i lördags. Klaramötsättningar mellan Lund och Malmö men kanske främst en stridbar traditionalism från det senare hållet. Och i flertalet avgöranden fick Malmö majoritet för sin linje.

Mötsättningarna stimulerade debatterna och gjorde att årskonferensen tillhörde de långvarigaste under senare år.

Sidbyte i EG-frågan

Till traditionalismen hörde en upp- slutning kring vänsterpartiets officella EG-fientliga linje. Ändå fick den avgående distriktsordföranden, Rolf L Nilsson från Lund (som avböjt återval), en enhälligt vald efterträdare med likartad, positiv hållning till EG, nämligen Jesper Krenchel från Höganäs. Denne kommer från Danmark och var som SF-are med och slogs mot dansk EG-anslutning i omröstningen för tjugo år sen, men nu har han bytt sida.

Någon stor EG-debatt blev det faktiskt inte på konferensen, trots förväntningar därom. Det blev faktiskt inte tid. Men ett antal EG-relaterade stickreplikor visade hur het frågan är. Man beslöt också att ordna en särskild konferens i ämnet. Lennart Johanssons motion "Ang. vänsterpartiets EG-politik" antogs faktiskt, och motionären dementerade tidigare VBs uppgift att den skulle vara EG-vänlig, eftersom den kräver analys och debatt i frågan innan man tar slutlig ställning. Dock karakteriserar partiets nuvarande politik som yttlig och utan trovärdighet, och som ett vittnesbörd om att "marxistiska analysmetoder numera utmönstrats som hjälpmedel".

Dessutom ska distriktets tämligen starka budget revideras, och inför detta föreslogs ett särskilt anslag om 10 000 kr för anti-EG-kamp.

Är avvikelser skadliga?

Den längsta debatten kom i stället i anslutning till en annan motion, från Malmö. Rubriken var "Kampen för den offentliga sektorn".

Debatten handlade om flera ting. För det första om privatiseringar alls kan accepteras av vänsterpartiet, och i så fall vilka. Här gick uppfattningarna isär, delvis för att erfarenheterna var olika i olika kommuner. Göran Persson från Lund framhöll t.ex. att privatiseringen av daghem hade ett betydande stöd bland brukarna/föräldrarna, helt enkelt för att den utlovade platser till dem som inga hade. Några ombud från Malmö verkade närmast chockerade över att man kunde resonera så. Likadant

var det när Henrik Smith berättade om hur han som ledamot av park & naturvårdsnämnden varit med om att spara pengar genom att privatisera parkunderhållet, medan Tommy Håkansson från Malmö kunde berätta hur mycket sämre anställningsvillkor de privata parkarbetarna hade. Det var alltså politiker- och brukarperspektiv som bröts mot de anställdas intressen.

Lars Bengtsson ifrågasatte inriktningen på privatiseringsshotet. Det var resursbristen som var det stora problemet för samhällsservicen i allmänhet och skolan i synnerhet, menade han.

Men diskussionen belyste också partiets arbetssätt. Ombud från Malmö menade att distriktsledningen borde se till att alla bekämpade privatiseringen ungefär på samma sätt som "Folkkampanjen för ett solidariskt Malmö". De hävdade också att deras arbete hade försvarats av att partiföreträdare, som Annika Åhnberg, hade uttalat avvikande meningar i privatiseringsfrågan. Liselott Dahlbeck från Burlöv sade däremot, med viss skärpa, att den tid fick vara förbi då olika ledningar och styrelser dikterade vilken linje som skulle gälla.

Hårdare i Skåne?

Konferensen bevisades av två gäster uppfifrån. Marianne Eriksson som sitter i partiets centrala valberedning och bedriver talangscouting inför nästa kongress, drog en lans för de sociala utopierna. Hon uttryckte också sin tacksamhet över den numera så positiva och konstruktiva stämningen i vänsterpartiet, vilken hon nyss hade bevitnat på årskonferensen för sitt eget partidistrikt, Stockholm.

Den andre gästen, Olle Forsell, sitter i partistylelsen. Även där är stämningen försonlig numera, ansåg han. Dock fruktade han att en hårdare debattstil, mindre öppen för motståndarens synpunkter levde

kvar i Skåne. Det intrycket hade han fått genom några månaders läsning av VB.

Om EG sade han sej inte vara tvärsäker, men han ville inte ha med Sverige i den Europiska union som nu skymtar. "Man kan inte bara hoppa på ett tåg för att det går. Man kan ju hamna i en godsinka med okänd adress."

Knytnävar

Det ovannämnda ordförande valet gick lätt, men i flertalet övriga val framkom de mötsättningar som hade präglat sakdebatterna. Först avvisades valberedningens förslag att krympa styrelsen för att kunna uppfylla partikongressens beslut om minst 40-procentig kvinnorepresentation, och på de båda "extraplatserna" valdes åtminstone ledamot med traditionalistisk orientering.

Även om representanter i partirådet och på riksarbetsplatskonferensen blev det debatt och votering. I det förra valet slogs lundakandidaten ut medan Chris Nilson, Lund och Lärarförbundet, faktiskt besegrade Malmös inledningsvis nämnde Transportordförande Anton Flink.

Som slutpunkt avsjöngs "Internationalen" och en hel del knutna nävar gick upp i luften vid refrängen. Det var ett par år sen sist.

Gr

Uttalanden

Ett förslag till EG-kritiskt uttalande drogs tillbaka med hänvisning till att konferensen tidigare uttalat sej för obundna studier i frågan. Man tog även intryck av att lundahistorikern Lars-Arne Norborg påpekade brister i förslaget analys.

Enhälligt antogs uttalandet "För ett solidariskt Malmö" som vi avstår från att återge p.g.a. dess lokala inriktning och längd. Det andra antagna uttalandet var följande:

Krispengar till skånsk infrastruktur

Regeringen har beslutat att av arbetsmarknads-skäl tidigarelägga en del redan beslutade utbyggnader av infrastrukturen. Det är bra men otillräckligt.

Givetvis hade vi väntat oss att flera av projekten skulle gälla Skåne, den landsända där arbetslösheten inom anläggningsbranschen är högst, samtidigt som behoven är stora och planeringen långt framskriden så att arbetet kunde starta snabbt. Viktigast är den sedan länge principbeslutade elektrifieringen och övriga upp- rustningen av järnvägen Malmö-Ystad, vilket även vänsterpartiet har framhållit i en riksdagsinterpellation.

Men Skåne fick inget! Vi förvånas över att de tre skånska regeringsmedlemmarna antingen inte har insett sin hemmaprovins behov eller inte kunnat få dem accepterade hos majoriteten.

Vi protesterar över behandlingen av det drabbade Skåne. Vi kräver att regeringen omprövar eller kompletterar sitt beslut, och anslår medel för att lindra den svåra arbetslösheten och tillgodose de angelägna utbyggnadsbehoven i vårt landskap.

Dock ströks en mening i den avgående distriktsstyrelsens ursprungliga förslag. Där kritiserades regeringen för att den, samtidigt som den missgynnade Skåne, "slentrianmässigt" hade strött ut vägbyggnadspengar i övre Norrland. För norrlänningar hyser skånska vänsterpartister stor vördnad och stort medlidande.

Det är inte som på borgerligt håll, där Sydsvenskans Per T Ohlsson nyss vanvördigt berättade att han hade debatterat med en (EG-kritisk) centerpartistisk redaktör "från uppåt trädgränsen".

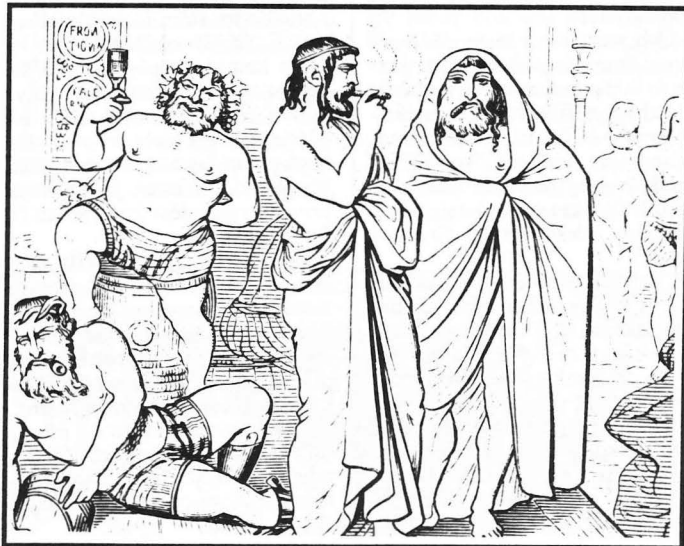


Valda

Den nya distriktsstyrelsen har följande sammansättning, inklusive de som sitter kvar sen förra året:

Maria Alves, Malmö (suppl.)
Elsie Fromberg, Bjuv
Helmut Glöck, Eslöv
Kerstin Håkansson-Sundin, Malmö
Tommy Håkansson, Malmö (suppleant)
Lennart Johansson, Kristianstad
Göran Jönsson, Malmö
Jesper Krenchel, Höganäs (ordf.)
Eva Ludvigsson, Bjuv
Rolf Nilsson, Trelleborg (suppl.)
Gunnar Sandin, Lund
Hans Wendel, Hässleholm

Till partirådet valdes Gun Hammar, Simrishamn och Sonja Nilsson, Malmö, med Eva Ludvigsson som första ersättare.



HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet. (Se ovan)
NY ADRESS.....



Färgsättningen fortsätter:

I går blå, i dag röd, imorgon?

Peter Björlings (mp) nya insändare i VB/11 tvingar mig att än en gång återvända till det gamla kära ämnet bilfri innerstad.

Utmärkt att Peter nu insett att vänsterpartiets trafikpolitik inte är blå – vad det nu gäller tycks vara att övertyga honom om att den inte heller är socialdemokratisk. Faktiskt förhöll det sig så, att en enhällig kompolgrupp tog ställning i frågan en vecka innan någon visste var socialdemokraterna skulle hamna. I efterhand visade det sig att de också kommit fram till att alternativ B i VBB/VIAKs utredning med vissa modifieringar (t.ex. inga nya parkeringar i stadskärnan) var den bästa utgångspunkten. Någon kompromiss blev av det skälet aldrig aktuell. Kan det möjligen bero på att saksakalen faktiskt var så starka?

När jag här säger "bäst", tänker jag givetvis inte på tillgängligheten för bilar till stadskärnan utan utgår från mp:s och vår gemensamma målsättning, att så långt möjligt minska biltrafiken där. Vi tror, att om v-s-förslaget hade vunnit nämndens bifall – och trafikregleringen i Klostergatan och Lilla Tvärgatan blivit bestående – så skulle biltrafiken och utsläppen ha minskat med 5 – 10% och naturligtvis ännu mer i de mest drabbade gatorna.

När miljöpartiet påstår att tätortstrafiken enligt alternativ B endast minskar med 0,3%, så är detta en populistisk sifferlek som inte hör hemma i en seriös debatt. Stadskärnan är en mycket liten del av tätorten, och t.o.m. mycket stora förändringar i stadskärnan kan endast medföra marginella förändringar i tätorten som helhet. Hela 20% av tätortstrafiken består t.ex. av den trafik som går fram på motorvägen E 66!

Förbryllande är också PBs påstående att alternativet bilavgifter inte skulle ha blivit utrett. PB kan lätt själv förvissa sig om att det behandlas på tre olika ställen i VBB/VIAKs utredning (s. 26 f, 37, 42 f), varvid bl.a. konstateras att förslagets genomförande kräver lagändring.

Jag vidhåller att det vi just nu diskuterar verkligen är en futlitet. Det handlar om två olika alternativ,

ganska näraliggande, för att uppnå ett gemensamt mål; mindre biltrafik i stadskärnan. Men bakom skymtar naturligtvis de större frågorna om målen för hela vår nationella och regionala trafikpolitik. Där måste vi föra miljökampen vidare, trots att motvinden är hårdare än för fem år sedan. Låt oss gärna i andra sammanhang fortsätta diskussionen om hur det skall gå till!

Medan jag ändå har ordet, måste jag begagna tillfället att på det bestämdaste ta avstånd från avslutningen av VBs ledare nr 11. Där står det, att det är etiskt motiverat att klämma åt enskilda bilister och sabba deras bilar. Till råga på allt hade ledaren överskriften "Vänsterpartiet i Lund anser". Nu meddelas från styrelsen, att denna rubricering saknar täckning och beror på ett olyckfall i redaktionsarbetet. Det är gott att veta, att ens lokala partiorganisation inte vill ställa sig bakom så uppenbart extrema och i de flesta normala människors ögon uppenbart orimliga åsikter.

Lars-Arne Norborg

Plakat- eller pladaskpolitik

Del 1.

Vänsterpartiet brukar föra fram i olika sammanhang att miljöpartiet för en sk plakatpolitik med realistiska krav som ingen kommer att gå med på. Även fp brukar antyda vår brist på kompromissvilja och förmåga att skapa majoriteter. Själva håller vi inte med om beskrivningen. Viss kan vi kompromissa men utan att för den skull låta bli att säga vad vi egentligen vill.

V:s bild av sig själva är istället att de för en resultatpolitik. Låt oss i samma anda med plakat kalla det för en pladaskpolitik (jmf falla pladask för).

Och visst har vänstern i Lund varit framgångsrika. Det är ju v som bildar majoritet i en rad aktuella frågor: Villa Sunna, översiktsplanen, bilfri innerstad. Vem kunde tro vid det "borgerliga maktövertagandet" att v så snart skulle få över t ex motoraterna på sin sida i dessa frågor. Grattis! Eller?

När man bedriver pladaskpolitik så är det resultatet som är det intressanta. Och vad är resultatet?

Låt oss ta exemplet Villa Sunna. Som de flesta vet så föreslås nu två höghus på vardera nio våningar. Vi menar att det finns en rad nackdelar med detta förslag. 1) Lunds karakteristiska siluett kommer att förändras eftersom husen sticker upp över träd-

topparna. 2) Två höghus innebär inte heller en anpassning till den omgivande miljön och bebyggelsen som finns. 3) Parken kommer att få stryka på foten när husen byggs inte bara de träd som hamnar under husen utan flera i dess närhet på grund av de ändrade förhållandena. 4) Med dess höghus kommer Villa Sunna att "försvinna". Bevarandet av Villa Sunna blir på gränsen till patetiskt om man vill bevara den.

Men ovan är ju inga nyheter för v. Det är ett arument som ni själva använde 1988 när ni avtog att bygga ett punkthus i två våningar.

Vad har hänt sedan dess? Ett vet vi. JM har köpt tomten för dyra pengar och vill ha igen den investeringen. Det är därför som ett hus blivit två och sju våningar blivit nio. Inte för att det är en arkitektoniskt bättre utformning.

Men vart är ni på väg inom vänstern? Det är väl inte JM:s felsepekulation ni vill rädsla? Är detta då istället ett utslag av att pladaskpolitiken triumferat inom v?

Eller varför stöder ni förslaget?

Vad händer i fullmäktige när enskilda moderater yrkar avslag på planen eftersom t.o.m. de anser att husen är för höga?

Vad gör ni då vänsterpartister? Till de övriga exemplen om pladaskpolitikens avsigtsid återkommer jag gärna en annan gång.

Magnus Cedervall,
miljöpartiet de gröna
ledamot i byggnadsnämnden

De vill väcka upp Lundaborna på långlördagen

De som vill detta är medlemmar från de kommunala avdelningarna i alla de tre stora fackförbunden; SKTF, SKAF och SACO.

De kommer lördag 4 april att utgöra ett kraftfullt inslag i gatabilden. Man samlas kl 11.00 på Mårtenstorget och berättar för lördagshandlande Lundabor vilka förväntade effekter politikernas privatiseringsidéer kommer att få för gemene man.

De vänder sig särskilt mot privatisering av bostadsbyrå, fritid och äldreomsorg. Ett demonstrationståg blir det också genom stan, där många glada och kunniga offentligt anställda visar på vad de kan göra för kommuninnevånarna.

På Mårtenstorget blir det musik (bl.a. Röda Kapellet) och försäljning av knappar mot främlingsfientlighet och rasism, som breder ut sig i landet.

Brandkåren sparar 61 sekunder genom Råbyholms allé

61 sekunder skulle brandkåren vinna när den rycker ut från den nya brandstationen på Gastelyckan om man får köra Råbyholms allé istället för genom en tunnel i Landerigränd. Det gäller om det brinner Klostergården.

Stadsbyggnadsdirektören anser detta vara ett så avgörande argument att han kommer att föreslå en tunnel under motorvägen i Råbyholms allé. Det framkom vid ett politiker-möte på nya brandstationen.

Man kan nog vänta sig att en del politiker söker stöd i detta argument. Vi ska inte lita på sossarnas nej till Råbyholms allé håller när det kniper.



MÖTE MÖTE

KOMPOL möte Må 30.3 kl 19.15 på partilokalen.

RÖDA KAPELLET Sö 29.3 18.45 repetition i Kapellsalen, Odeum med Bo Fagerström inför spelning för kommunfacklig aktion LÖ 4.4 kl 11.00 på Mårtenstorget. Repertoar: 8, 39, 67-3, 84, 100, 131, 136, 166, 193, 214, 224, 227, 240. Samling för spelning 10.45.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av bl.a. Lars Borgström och Rune Liljekvist.



Tel. red. onsd e 18:
046/11 51 59
Fax : 046/14 65 82

Kontaktredaktör för nästa nummer:
Gunnar Sandin, tel 13 58 99.
Vid utbliven tidning ring
Rune Liljekvist 13 82 13 el. 11 50 69